

Ідентифікуючи значення, яке міг би відігравати опікун ad litem у будь-якому такому законному процесі, нагадує нам про вартість тиску з метою виконання такого закону. Вони не будуть замалими. Оскільки не захищається ніяке фундаментальне право, то здається що буде дуже важко виправдати такі витрати.

Безумовно, я чинив би опір такому законодавству. Воно означає, що держава підтримує ініціативи з контролю за розумом своїх громадян заради їх власного блага шляхом втручання у релігійні спільноти, коли хтось твердить, що ці спільноти займаються практикою, яка може негативно змінити поведінку тих, хто нею займається.

Підсумовуючи відзначу, законодавство, що намагається обмежити чи то думки, чи то слово, чи то релігійну практику, суперечить міжнародним правовим стандартам. Якщо є такі поведінки, що є небезпечними, то їх слід спеціальним чином дефініювати разом із свідченнями, необхідними для їх перевірки у будь-якому обмежувальному законодавстві.

Переклав з англійської **В. Коломицев**

IV. НАУКОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ

МІСІОНЕРСТВО В КОНТЕКСТІ РЕЛІГІЙНИХ РЕАЛІЙ УКРАЇНИ

19-20 травня ц.р. в Києві відбулася наукова конференція з питань релігійного місіонерства в Україні. Співорганізаторами конференції виступили Міжнародна Академія свободи релігії, Державний комітет України у справах релігії, Відділення релігієзнавства Інституту філософії НАН України. Окрім українських науковців, в її роботі брали участь відомі вже в Україні релігієзнавці із США К.Дюрем і Д.Літтл.

Місіонерство - це поняття саме по собі полісемічне, але за ним закріпилося вузьке значення - поширення представниками якихось релігійних організацій своєї віри серед людей, які сповідують іншу віру або не сповідують ніякої. Місіонерство тією

чи іншою мірою притаманне всім релігіям, але найбільшою мірою розвитку воно набуло в християнстві. Нині Україна стала полем активної місіонерської діяльності. Були заслухані доповіді П.Яроцького “Історія місіонерства на українських теренах”, В.Бондаренка “Релігійна ситуація в Україні і перспективи її розвитку”, Л.Филипович “Тенденції змін і росту нових релігійних рухів в Україні”, А.Колодного “Місіонерство в оцінках традиційних конфесій України”, В.Єленського “Євангелізація України в оцінці громадської думки”, П.Павленка і О.Сагана “Національний чинник і місіонерство в Україні”, М.Заковича “Місіонерство і освітянський процес”. З науковими повідомленнями виступали представники протестантських конфесій і різних релігійних місій, зокрема М.Жукалюк, В.Давидюк, О.Пурик, В.Любарець, О.Ступников та інші. Можна лише пошкодувати з того, що конференцію з нез’ясованих причин зігнорували традиційні церкви, які, виявляючи повну безпомічність в організації власної місіонерської роботи, роботи з євангелізації, наполягають на законодавчій забороні місіонерства нетрадиційних течій.

За наслідками роботи конференції готується монографія “Релігійне місіонерство в Україні: історія і сучасність”, яка вийде англійською мовою у США. Частина матеріалів буде видрукована в огляді з теми в нашому Бюлетні.

Матеріал підготував **А.Колодний**.

УКРАЇНІЗАЦІЯ ПРАВОСЛАВ'Я В УКРАЇНІ: СТАН І ПРОБЛЕМИ

Міжнародна наукова конференція за такою назвою відбулася 6 червня ц.р. до 70-ї річниці Луцького церковного з'їзду 1927 р. Співорганізаторами конференції виступили Українська асоціація релігієзнавців, Луцька міська Рада, Волинський обласний краєзнавчий музей, Волинський державний університет ім.Л.Українки, Республіканська Християнська партія.

Конференція викликала широку зацікавленість вітчизняних та закордонних вчених. Зокрема були заслухані доповіді Л.Филипович (Київ) “Проблеми українізації церковно-релігійного життя традиційних і нетрадиційних конфесій України”, А.Фігус-Ралько (Канада) “Українськість Української православної церкви Канади”, О.Сагана (Київ) “Особливості української християнської обрядотворчості”, А.Колодного (Київ) “Проблема обрядової мови